

„Младежка визия за развитие на България“

Инициатива на президента на Република България Росен Плевнелиев

12 декември 2013 г.,

Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“

Участник в съвета за социални политики

СТАНОВИЩЕ

от

Миглена Горанова

1. Подтема „Изкореняване на бедността в контекста на устойчиво развитие“

Основните понятия които имат отношение към темата са: бедност¹ и устойчиво развитие². Като говорим за бедност, неизменно трябва да имаме предвид и социалното изключване³.

В представените тук предложения е взето под внимание посрещането на нуждите на сегашното поколение с тенденция към подобряване потребностите и на следващите поколения, достигането до по-широк кръг от хора и онези от тях, които са най-уязвими.

- Изготвяне и осъществяване на проучване, което да определи в най-общи граници (образование, социално положение) отделни социални групи и на тази

¹ „...бедни са тези лица, семейства и групи, чиито ресурси (материални, културни и социални) са толкова ограничени, че ги изключват от минимално приемливия начин за живот в държавите-членки на Европейския съюз (ЕС), в които те живеят.” (Съвет на ЕС, Решение 85/8/ЕЕС от 1984 г.) от Национална стратегия за намаляване на бедността и насърчаване на социалното включване 2020

² „устойчиво развитие е развитието, което задоволява нуждите на настоящето, без да застрашава възможностите на бъдещите поколения да задоволяват своите нужди” - с други думи, да гарантира, че днешният растеж не застрашава възможностите за растеж на бъдещите поколения. Затова устойчивото развитие обхваща три елемента – икономически, социален и екологичен...” (http://europa.eu/legislation_summaries/environment/sustainable_development/index_bg.htm)

³ „Социалното изключване е процес, при който определени хора са изтласкани на ръба на обществото и са възпрепятствани от пълно участие в него поради своята бедност или поради липсата на базови компетенции и възможности за учене през целия живот, или в резултат от дискриминация. Това ги отдалечава от възможността за работа, доходи и образование, както и до социални и общностни мрежи и дейности. Те имат ограничен достъп до власт и до органите, вземащи решение, и така често се чувстват безвластни и неспособни да упражняват контрол върху решенията, които влияят върху техния ежедневен живот.” (Съвместен доклад за социално включване от 2004 г.) от Национална стратегия за намаляване на бедността и насърчаване на социалното включване 2020

база да бъдат изготвени социални програми като израз на адекватна политика към хората, попадащи в съответната социална категория.

- Повишаване броя на хората със средно образование. Това предложение включва два аспекта:

- Първият е насочен конкретно към ромското население. Според Националния доклад “Цели на хилядолетието за развитие – 2008” (Цел 2, стр. 22), като причина голям процент от ромските деца да не получават образование, се посочва семейството. Следователно трябва да се помисли в тази насока. Една от опорните точки тук е да се организират срещи на ромски семейства с български, за да се осъществи диалог между двете групи за ползността от образование. Тези срещи могат да бъдат организирани с помощта на доброволчески практики извън обичайната среда на ромското население (например в самите училища, били те смесени или не).

- Вторият е насочен също към деца от семейства в неравностойно положение (семейства с ниски доходи, многодетни семейства, родители на деца с увреждания, самотни родители). Проблемът на децата от такива семейства е свързан с ниското качество на живот - лишаване от здравословна храна, лекарства, дрехи, а в следствие на това и ограничен достъп до образование. Предложението ми тук е да се помисли за организиране на благотворителни кампании или откриването на центрове, чрез които да бъдат подсигурени тези необходимости.

- Задължително изучаване на чужд език във Висшите учебни заведения

- Откриване на центрове към общините, където да се следи в даденото населено място и региона със сигурност да има поне един работещ член от семейството, за да се счита, че могат да бъдат подсигурени основните нужди.

- Защита от страна на държавата, която да се състои в мерки, като задължаване или стимулиране на работодателя да задържа хората в предпенсионна възраст до навършване на необходимата възраст за пенсиониране. Защото уволнението на един такъв човек 3 години преди пенсиониране и на възраст 60+ (независимо дали мъж или жена) води до неговата неконкурентоспособност на пазара на труда, невъзможност за намиране на работа и съответно невъзможност за пенсиониране.

- Изграждане на повече центрове за бездомни и крайно нуждаещи се, където да се подсигурят основните потребности - храна, подслон и т.н. Успоредно с това тези хора могат да бъдат квалифицирани и насочени към работни места.
- Сигурност на жените в детеродна възраст. Предлагам да се въведе 1 година изпитателен срок, след който да има сигурност на работното място през следващите 10 години, в които жената може да роди и да отгледа поколение. Несигурността на работното място води до нежелание на младото поколение да има деца. Тук може да се помисли и в насока за стимулиране на работодателя.

2. „Моят свят” глобално проучване на ООН за приоритетите, които избират хората, за по-добър свят.

- Подкрепа за хората, които не могат да работят
- По-добро здравеопазване
- Достъп до чиста вода и канализация
- Добро образование
- Опазване на горите и океаните
- По-добър транспорт и пътища

28.11.2013 г.

С уважение,

Миглена Горанова